

GRONINGER

Vrijdag,

COURANT.

den 6 Junij.

NOTIFICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad *Groningen*, gezien hebbende het Reglement voor het verplegen van behoeftige zieken, bij Raads-resolutie van den 28 December 1833, no. 1, vastgesteld;

Overwegende, dat daarin eenige bepalingen voorkomen, die van belang zijn, dat ter kennis der Ingezetenen worden gebragt, ten einde te weten, hoe zich in voorkomende gevallen te gedragen;

Hebben goedgevonden de hierna volgende artikelen van gemeld reglement bij deze ter kennis van de ingezetenen te brengen; als:

Art. 5. In dit ziekenhuis zullen verpleegd worden:

a. Armen, welke ziek zijn en hier vreemd rondzwerven, en geen heenkomen hebben, of tot geene gezindheid in deze Stad behooren, alsmede de zieken, zoo lang derzelver domicilie van onderstand niet is uitgezezen en door de Administratie van Algemeenen Onderstand moeten bedeed worden.

b. Menschen, welke uit hoofde van gevaar voor verspreiding bij epidemische of contagieuse ziekten naar hetzelfde worden verwezen.

c. De zoodanigen, welke eene Diakenie-Administratie mogt verlangen daarin te plaatsen.

d. Alle personen, die zulks verlangen op hunne eigene kosten.

Art. 6. Voor degenen, welke volgens het vorig artikel in het ziekenhuis geplaatst worden, zal voor ieder' zieke aan dat gesticht voor verpleging, voeding en geneesmiddelen des daags betaald worden vijftig centen, of zoo veelmeer, als de omstandigheden zulken vorderen, te voldoen door de Diakenie, tot welke de zieke behoort, of door hen zelve of door diegene, welke hen in het ziekenhuis mogt hebben geplaatst.

Art. 7. In dit ziekenhuis zal geen zieke opgenomen worden dan voorzien, ten eerste, van een bewijs van verzending, af te geven, wat betreft de personen, bedoeld in Art. 5 onder letter a, door het Algemeen Armbestuur, onder b en d, door den Burgemeester, onder c, door de daarbij betrokkene Diakenie, en ten tweede, van een blijk van goedkeuring, afgegeven door den Genees- of Heelkundige over het ziekenhuis gesteld; des echter, dat, bij dringende noodzakelijkheid de zieke alléén op een door den Kommissaris van politie eigenhandig afgegeven bewijs bij voorraad zal kunnen worden opgenomen, totdat het tweede bewijs worde afgegeven, hetwelk ten minste binnen twaalf uren zal moeten gegeven of schriftelijk geweigerd worden.

Art. 15. Er zal geen toegang tot eenige zieken, hoegenaamd, verleend worden, dan aan personen, voorzien van een bijzonder toegang-bijlet, waarin de naam en woonplaats van den houder vermeld staan, benevens de naam van den zieke, tot welken de toegang verleend wordt. Deze bijletten moeten zijn afgegeven en geteekend door den Geneesheer of Heelmeester van het huis, ieder voor zoo veel betreft de zieken, aan zijne behandeling toevertrouwd.

Art. 16. Deze toegang zal niet verleend worden, dan des Woensdags van elf tot twaalf uren, en des Zaturdags des namiddags van drie tot vier uren.

Art. 17. In bijzondere dringende omstandigheden, door den Geneesheer of Heelkundige mede te beoordeelen, kunnen naastbestaanden, of zij, die zieken over belangrijke zaken dienen te spreken, op eenen buitengewonen tijd worden toegelaten op denzelfden voet, als bij art. 15 bepaald is.

En opdat zulks ter kennis van een' ieder' kome, zal deze in de *Groninger Courant* geplaatst en voorts aangeslagen worden, waar zulks te doen gebruikelijk is.

Gedaan in het Raadhuis te *Groningen*, den 22 Mei 1834.

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDEKINGE.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad *Groningen*: R. LOHMAN.

NOTIFICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad *Groningen* brengen bij deze ter kennis van de Ingezetenen, dat de Raad dezer Stad, op den 2 dezer, naar aanleiding van het 15de artikel van het Reglement omtrent de zamenstelling der Staten dezer Provincie, vastgesteld bij Koninklijk besluit van den 30 Mei 1825, no. 98, en overeenkomstig artikel 67 van het Reglement voor het Bestuur dezer Stad, vastgesteld bij Koninklijk besluit van den 5 Januarij 1824, no. 46, zijnde overgegaan tot de verkiezing van een lid voor den stedelijken stand in de Statenvergadering, ter vervulling der vacature, ontstaan door het overlijden van den Jonkheer M. A. DE SAVORNIN LOHMAN, tot lid van Staat heeft gekozen den Heer Mr. HERMAN DE RANITZ.

En opdat deze ter kennis van een' ieder' kome, zal deze in de *Groninger Courant* geplaatst en op de gewone plaatsen aangeslagen worden.

Gedaan in het Raadhuis te *Groningen*, den 5 Junij 1834.

Burgemeester en Wethouders.

Bij ongesteldheid van den Burgemeester,

De Wethouder: H. TRIP.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad *Groningen*: R. LOHMAN.

TURKIJE.

KONSTANTINOPEL den 6 Mei.

De verloving van *Hali*-pacha met de tweede dochter des Sultans is den 1 dezer maand plegtiglijk voltrokken, en het huwelijk zelf zal binnen veertien dagen plaats hebben. Bij deze gelegenheid zal de uiterste Oostersche pracht worden ontwikkeld; niet alleen het serail, maar ook de geheele bevolking der hoofdstad zal aan deze heugelijke gebeurtenis deel nemen, en de Sultan heeft volksvermakeligheden bevolen, die acht dagen en nachten zullen voortduren. Op alle plaatsen worden tenten opgeslagen, waar de lagere volksklassen verscheiningen kunnen bekomen. Aan de troepen wordt, gedurende deze dagen, dubbele soldij betaald, en tot hun vermaak, alsmede tot dat des volks, zijn kunstenaars en koordendansers aangenomen, die den geheelen dag aan het volk hunne potsen vertoonen zullen. Overmorgen zal er eene groote wapenshow plaats hebben, welke de vreemde gezanten zullen bijwonen. De groot-vizier zal, na den afloop der feestelijkheden, aan alle grooten des rijks en uitstekende vreemdelingen, uit naam des Sultans, een luisterrijk feest geven. De politiek rust geheel, in deze aan vermaak gewijde dagen, hoewel er nog veel stof tot staatkundige beschouwingen bestaat, en er eene soort van opschudding onder de inwoners van Pera, op de tijding van veranderingen in het Fransche ministerie, ontstaan is. De generaal *Roussin* is teruggeroepen; en werkelijk zoude de plotselinge verwijdering van eenen niet onze aangelegenheden zoo zeer bekenden man, bij de tegenwoordige omstandigheden, voor de Fransche belangen van een wezenlijk nadeel zijn. De twist met Rusland over het laatste traktaat is nog geenszins bedaard; dezelve smeult onder de asch, en zoude bij eene nieuwe uithersting van des te gevaarlijker gevolgen kunnen zijn, doordien de partijen in geschil met des te meer omzigtigheid te werk gaan, om elkanders zwakke zijde op te sporen, die, bij de thans heersche omstandigheden, niet moeilijk te vinden is.

De Nederlandsche zaakgelastigde, de heer *van Testa*, die gedurende zijne afwezigheid van den Nederlandschen gezant, den baron *van Zuylen van Nijveld*, de zaken zijner regering bij de Porte heeft waargenomen, is thans, nu de baron *van Zuylen* eene andere hestemming heeft bekomen, definitief tot zaakgelastigde bij de Porte benoemd en heeft dezen morgen aan den groot-vizier zijne geloofsbrieven in die hoedanigheid overhandigd.

DUITSCHLAND EN AANGRENZENDE RIJEN.

WEENEN den 23 Mei.

Uit Konstantinopel verneemt men, dat de Porte geweigerd heeft de geloofsbrieven der Grieksche gezanten aan te nemen, tot dat de handelsaangelegenheden tusschen haar en Griekenland geregeld zouden zijn. Men heeft zich alle moeite gegeven, dezen hinderpaal uit den weg te ruimen, om de betrekkingen tusschen de Porte en Griekenland zoo spoedig mogelijk op eenen vasten voet te brengen, vermits alle Regeringen er veel gewigt aan hechten, om de Grieksche Regering met de Porte in goede verstandhouding te zien staan.

De meeste Deutsche congres-ministers hebben de laatste instructiën van hunne respectieve Hoven ontvangen, en men zal thans spoedig tot het onderteekenen van het sluitingsprotokol overgaan. De beraadslagingen der conferentie zijn met het rijpste overleg gevoerd geworden, en men belooft zich de weldadigste uitwerkselen van de hier genomen besluiten. De gesteldheid van Duitschland is van dien aard, dat niemand zal kunnen ontkennen, dat er middelen moeten worden uitgedacht, die,

zonder de met zedekundige en wettelijke begrippen verbondene tijdsbehoeften tegen te werken, paal en perk aan het dolzinnige streven eener partij stellen, en hetzelfde onschadelijk maken kunnen. Dit was het doel onzer conferentiën, en dit doel zal ook, menschelijkerwijze sprekende, vervuld worden. Wij zullen alzoo niet, zoo als veel den dachten, de bestaande instellingen der verschillende Duitsche Staten aanstasten, maar alleen een einde maken aan de volksbewegingen, welke men hier en daar, tot verderf van ons aller vaderland, gepoogd had te verwekken. Men zal thans alle Duitsche Staten eenen vasten, gelijken tred zien houden, zich bemoeiende, om de revolutie en hare leerstellingen te verijdelen. In dit opzigt kan men de Weener conferentiën reeds als hoogst gewigtig voor de rust van Duitschland noemen.

VAN DEN MEIN den 27 Mei.

In de Rijn- en Meinstreken houden zich thans vele vreemdelingen op, die bij de politie in eenen kwaden reuk staan. Wel zijn al deze vreemdelingen van behoorlijke paspoorten voorzien, zoodat men hun niets in den weg kan leggen; maar men meent ge-gronde reden te hebben, om te vermoeden, dat deze paspoorten, wat stand, naam en vaderland betreft, volstrekt valsch zijn, en dat zich onder de gezegde vreemden ook Polen bevinden, die zich, volgens hunne paspoorten, voor Duitschers, Zwitsers of Franschen uitgeven. Om deze redenen wordt dan ook in genoemde streken het toezigt op de vreemdelingen met verhoogde gestrengheid gehandhaafd.

BERLIJN den 29 Mei.

Uit Kola, in Lapland, deelt de heer *Schabunin* een berigt mede van den 23 Maart, nopens het vangen van drie groote zeedieren, welke, in de Kolasche kreits, in het Weihermeer gevangen zijn. »Dezelve waren,» aldus schrijft men in den brief, »door de engte in 't meer gekomen, en bij de eb of den terugkeer van 't water achtergebleven. Om adem te halen, hadden zij het ijs, dat een half arschine dik was, doorgeslagen. Deze dieren werden in December 1833 gedood, waartoe omtrent 150 menschen noodig waren. Het groote mannelijke dier had 7 vademen lengte, het vrouwelijke 5 en het derde 4 vademen. Van het bovenste gedeelte of den rug werden 350 pud (een pud is 40 ponden) spek gehaald. De oppervlakte van de huid is zoo glad als glas, de buik wit, de kop langwerpig rond, de tanden zijn groot en scherp, de oogen klein, de bek is 1½ arschine groot, de vinnen zijn breed en hebben eene lengte van 2 arschinen, de staart is die van een bot.»

FRANKFORT den 30 Mei.

De kabinets-order, voor eenige weken door den Koning van Pruisen uitgevaardigd tegen zoodanige godsdienstige vergaderingen, welke met de bestaande kerkelijke verordeningen strijden, wordt ten volle geregtvaardigd door den dweepzieken geest, die ook steeds te Berlijn en in de provinciën blijft heerschen, en zich vertoont in gezelschappen, die onder allerlei namen gedrukte blaadjes verspreiden welke den meest dweepachtigen en onverdraagzamen toon voeren. Het is dus zeer wenschelijk, dat 's Konings bevelen te dezen opzigte ten strengste uitgevoerd mogen worden.

Men kent nu den letterlijken inhoud der antwoorden, den 17 dezer door het voorzittend Zwitsersche kanton op de nota's van onderscheidene Mogendheden gegeven. In de meesten daarvan wordt gezegd, dat, zonder de kort aanstaande vergadering van den Landdag af te wachten, die wellicht goed zal vinden een meer uitvoerig antwoord te geven, dat kanton niet aarzelt zijne verklaring af te leggen. Een deel der uitgewekenen, die de gastvrijheid, in Zwitserland genoten, hadden misbruikt en getracht de openbare rust in de Sardijnische Staten te verstoren, was het grondgebied des Bondgenootschaps ontzegd, ten gevolge der besluiten, door de meerderheid der kantons genomen en reeds den 17 April aan de onderscheidene gezanten medgedeeld. Sedert hadden de besluiten omtrent den tijd, binnen welken allen, die van het regt van schuilplaats misbruik gemaakt hebben, dat grondgebied moeten verlaten, de goedkeuring der kantons verworven. Binnen weinige dagen zouden zij zijn uitgevoerd en Zwitserland van lieden zijn ontlast, die zich daden veroorloofden, welke ligtelijk de vriendschappelijke betrekkingen met de naburige Staten hadden kunnen verstoren. Door dezen maatregel waren de vreemde committés, waarover in de Russische nota zoo zeer geklaagd was, van zelve verdwenen. Het voorzittend kanton verklaart in deze antwoorden op nieuw, dat het Bondgenootschap al de pligten vervuld heeft, door het regt der volken daaraan opgelegd, en alles verrigt, wat men in zoo moeilijke omstandigheden moet verwachten. De antwoorden sluiten met bij herhaling te protesteren tegen alle inbreuk op de regten van Zwitserland, dat zoo door zijn inwendig bestuur als zijne wetgeving onafhankelijk is.

Het antwoord aan den ambassadeur van Sardinië wijkt het meest van de overigen af, en beklaagt zich ernstig, dat het Sardijnische Gouvernement de maatregelen zoo weinig op prijs heeft gesteld, door de Zwitsersche kantons genomen, zoo wel ter voorkoming van eenen gewapenden inval op een bevriend grondgebied, als ter verdriving der opruiers tot deze onzinnige onderneming. Wat aangaat het door de Sardijnische nota geëischte vervolgen voor de regtbanken van Zwitsersche burgers, die een werkelijk deel aan die gebeurtenissen zouden hebben genomen, het voorzittend kanton was niet bewust, dat Zwitsers betrekkingen hadden onderhouden met de uitgewekenen, die de Zwitsersche gastvrijheid onwaardig zijn bevonden. Bovendien had het geen regt, zich in regterlijke administratie te mengen, en moest zich daarom houden aan de besluiten, die de soevereine kantons in deze zaak kunnen nemen.

De zittingen van den Grooten Raad van het kanton Tessino, van den 12 tot den 14 dezer gehouden, waren zeer levendig. Ten opzigte der eischen van Sardinië is daarir tot een gelijk antwoord hesloten, als door het voorzittend kanton gegeven is, terwijl de beantwoording der nota, van wege Milaan aan den Grooten Raad gerigt, den Staatsraad is opgedragen.

Te Steinwenden, in Rijn-Beijeren, hebben onlangs, bij gelegenheid van het planten van een' zoogenaamden vrijheidsboom, ergerlijke tooneelen plaats gehad. De burgemeester, welke den boom wilde doen wegnemen, is daarbij mishandeld. Te Wilhelmshöhe, nabij Kassel, heeft de menigte op Pinksteren verlangd, dat in de danszaal door de muzikanten (welke tot de militaire bezetting behoorden) de marsseilaansche marsch zoude gespeeld worden; men heeft een aantal gendarmes in de zaal moeten roepen, om de orde te handhaven, doch dit heeft niet belet, dat de menigte zelve dien marsch gezongen heeft, echter zonder dat hieruit verdere onlusten ontstaan zijn.

Uit Neufchatel schrijft men, dat twaalf uitgewekenen en Franschen, die deel genomen hebben aan den inval in Savoye en naar Frankrijk waren terug gekeerd, voor het hof van assises van Grenoble zijn gebragt, doch door de gezworenen zijn vrijgesproken. Naauwelijks had zulks plaats gehad, of zij werden door de gendarmes opgepakt en naar Calais gebragt, alwaar zij zich naar Engeland moeten inschepen.

Vele Deutsche heethoofden zijn naar Staatsburg gevlugt, alwaar zij den zetel van eene republiek schijnen te willen vestigen, ten minste van daar zijn brieven ontvangen, door den *President van de Deutsche Republiek* onderteekend. Het gaat hier de republikeinen niet naar den zin, alzoohun president zulks zegt, en de wederstrevers der republiek met zijne gramschap bedreigt. Daarenboven zijn alhier nog brieven ontvangen, waarin aan de regering bevolen wordt, de staatkundige gevangenen in vrijheid te stellen; zullende men anders niet rusten en geene officers ontzien, om hunne bevrijding te bewerken.

In eenen brief uit Straatsburg, van den 21 dezer, wordt de zetel van de Deutsche republiek aldaar als niet zeer gevaarlijk voorgesteld.

»Onze stad — aldus schrijft men — is in de oogen der republikeinen van aanbelaug, dewijl zij meenen, hier vele aanhangers te hebben. In alle grensplaatsen zal men ontevredenheid vinden, dewijl de grensbewoners den druk der douanen en der voorzigtigheids-maatregelen het meest gevoelen. Het is dus natuurlijk, dat in eene stad van 60,000 inwoners meer ontevredenheid heerscht, dan in geheel den overigen Elzas. Ontevredenheid houden zich gewoonlijk bij de oppositie, en daar er hier geene andere is dan de republikeinsche, zoo hebben zij zich met deze vereenigd. De republikeinen zijn, gelijk overal, jonge advokaten, herbergiers (*wirths*), studenten en werklieden, aan welken men gouden bergen belooft, die zij zelve wel dienden te zoeken, wanneer zij aan het bestuur waren. Ook telt de republiek onder hare medelieden vele lieden, die, door eisen verzuim, in hunne zaken zijn ten achteren geraakt, doch de schuld daarvan op de regering werpen. Het gezelschap der republikeinen of handhavers der regten van den mensch bestaat alhier ten hoogste uit 1500 personen, hebbende tot president den advocaat *Lichtenberger*, een zeer goed redenaar. Dit, vergeleken met het getal der bevolking van Straatsburg, is gewis het beste antwoord op het gezwets der republikeinen nopens hunne talrijkheid aldaar. De leden

van dat genootschap houden op verscheidene plaatsen kleine vergaderingen, waarin groote redevoeringen gehouden worden. Het Gouvernement maakt zich wegens deze vergaderingen niet zeer ongerust. Het garnizoen bedraagt 8000 man; gisteren is het dapperste 16de regiment uit Lyon alhier aangekomen.

Van den 31sten. Ten gevolge van de onlusten, die in Steinwenden hebben plaats gehad, zijn aldaar bij de onrustigsten der ingezetenen troepen ingelegerd worden; de gemeente heeft echter verklaard, dat zij voor het vervolg voor de handhaving der orde instond en zeve alle onruststokers aan de overheid zoude uitleveren, en daarop is aan de troepen bevel gezonden, om te vertrekken.

Op het voorbeeld der kleermakersgezellen, die voor eenigen tijd aldaar hebben zamengespannen, om hoogere werkloonen te erlangen, hebben nu ook de slotenmakers knechts te Genève den arbeid gestaakt, ten einde hunne bazen te dwingen, om hen korter te laten werken. Men zegt, dat zij hiertoe zijn aangehitst door een' hunner, die onlangs uit Parijs was gekomen.

— De *Augsb. Allg. Zeit.* neemt den volgende brief over uit Venetiaansche bladen: Men schrijft uit Tanger, van den 9 Maart, dat de Keizer van Marokko aan alle Kadis of Stedehouders der provinciën en zeeplaatsen heeft doen kennelijk maken, dat hij, na vergeefsche pogingen aangewend te hebben, om den vrede met den Koning van Napels te bewaren, en te dien einde de door andere Mogendheden verlangde inwilligingen toegestaan en daarenboven herhaaldelijk uitstel verleend hebbende, zonder de ratificatiën of de antwoorden van wege de Regering der Beide Siciliën te zien aankomen, en daar dienvolgens de Keizer het niet regtmatig oordeelt, dat de Napolitanen in zijne staten dezelfde voordeelen als bevriende natien blijven genieten, heeft bevolen, de Napelsche vlag van stonde af niet meer in de havens van Marokko toe te laten, en voortaan geen handels- of ander verkeer hoegenaamd met gezegde vlag te onderhouden en alle Napolitaansche soldaten, welke zich in de havens of in de stad Marokko mogten bevinden, oogenblikkelijk uit dezelve te verwijderen. Deze op den 4 Maart te Tanger ontvangen brief werd geheim gehouden, waarschijnlijk met oogmerk, om de berigten te vertragen, welke de consuls daarvan aan hunne Regeringen zouden hebben doen toekomen. Dienzelfden dag had de Keizer de kommandanten zijner zeemagt naar Fez ontboden en bevel gegeven, om in allerijl een korvet en twee brikken, die te Rabat liggen, te doen uitrusten en bemannen. Weinige dagen daarna werd dezelfde last te Larrache betrekkelijk twee brigantijnschepen ontvangen, waarop zich terstond onder de Mooren het gerucht verbreidde, dat deze uitrustingen bestemd waren, om jagt te maken op de Napolitaansche handelschepen. Indien de Regering van Marokko, door groote krachtinspanning, er in mogt slagen, al die vaartuigen volkomen uitgerust in zee te zenden, zouden dezelve, met mederekening van de te Tanger liggende oude kanonneerbooten, een getal van 10 of 12 bedragen. Men twijfelt evenwel, dat haar dit zal gelukken, ofschoon altijd blijft te vreezen, dat ligte vaartuigen, opgevuld met allerlei roofoespui, in zee zullen steken, die, uit hoofde van hun aantal, voor de zich verrassen latende handelschepen gevaarlijk kunnen worden. En aangemerkt deze zeeschuimers, weligt geene Napolitaansche bodems ontmoetende, ook andere vlaggen mogten aanranden, zoo is het dienstig, dat ieder op zijne hoede zij.

— Dezelfde *Augsb. Allg. Zeitung* deelt van den Mein, d.d. 21 Mei, het volgende mede:

De Luxemburgsche territoriaal-kwestie schijnt moeilijk te vereffenen te zijn. De Koning der Nederlanden toont zich wel bereid, om de agnaats-toestemming van den hertog van Nassau af te vragen en aan het Nassausche Huis eene vergoedings-som toe te kennen, wegens de aan België af te stane distrikten; doch de hertog schijnt daarmede geen genoegen te willen of te kunnen nemen, naardien bezit van grond alleen zekerheid geeft, maar geld, uit hoofde van de gewone wisselvalligheden der maatschappelijke orde van zaken, aan de meeste gevaren is blootgesteld. De Koning der Nederlanden is echter niet gezind, een ander middel van vergelijk aan te bieden, en mitsdien wordt het moeilijk eenen uitweg te vinden, om aller belangen te bevredigen, voornamelijk doordien ook het Deutsche Verbond, voor het aan België over te leveren gedeelte land, eene vergoeding te vorderen heeft. Met het Deutsche Verbond zoude in allen gevalle gemakkelijker eene vereffening tot stand kunnen komen, zijnde het genoeg, dat slechts een van deszelfs leden, welks territoriaal-bezit niet geheel tot het Verbond behoort, er toe besloot, om van zijne buiten het Bondsgebied gelegene landen een ekwivalent voor de aan België af te stane distrikten aan te wijzen. Hieromtrent schijnt men, zoo al niet tot een besluit, nogtans tot openingen gekomen te zijn, welke eene gelukkige uitkomst beloven, zoodra men tot werkelijke onderhandelingen overgaat. Vóór dat er echter met den hertog van Nassau eene overeenkomst is getroffen, zou dit tot geen uitslag voeren, aangemerkt niet door meerderheid, maar door eenparigheid, over de verbrokkeling, ruiling, of afstanddoening van een door het Verbond gewaarborgd grondgebied in het minste kan worden besloten, en in dit geval de stem des hertogs van Nassau als Bonds lid zoude ontbreken. Men acht het derhalve wenschenswaard, dat de conferentiën te Londen weder mogen worden geopend, ten einde door gemeenschappelijk beraad van al de Mogendheden de middelen uit te denken, waardoor aan de passieve geschillen tusschen België en Holland, met inachtneming van de daarmede in verband staande bij-kwestiën, een einde kan worden gemaakt. Wel is waar hebben Engeland en Frankrijk verklaard, dat zij de onderhandelingen niet eer willen hervatten, dan nadat de eischen van het Nassausche Huis volkomen zijn vereffend; doch deze verklaring werd eerst in het uiterste tijdstip schier toevallig gemaakt; want eigenlijk wenschte men van het Haagsche Kabinet, dat het bij de Bondsvergadering te Frankfort slechts den eersten stap deed ter verkrijging van afstanddoening der Luxemburgsche distrikten (hetgeen dan ook plaats vond), zonder daaraan het beding van de toestemming des agnaats te hechten, die voorzeker tot vergemakkelijking der onderhandeling zoude bijdragen. Later poogde men wel is waar daaruit eene voorwaarde *sine qua non* te maken; doch wanneer men ziet, dat zulks geen stap nader brengt, en in tegendeel de zaken al verder verwart, zal men te Londen en Parijs wel niet hardnekkiglijk eene twistzaak onbeslist laten, welke, met alle staatkundige bekwaamheid tot beden toe slechts ten halve heslecht zijnde, door langere draling ligtelijk tot nieuwe gevaarlijke botsingen aanleiding geven kan, maar zal men waarschijnlijk tot de heropening der conferentiën overgaan. Met bedreigingen en aanwending van dwangmiddelen is thans niets meer uit te rigten, dewijl bij den wensch, om de Belgische geschillen definitief vereffend te zien, de ernstige wil der vastelands Mogendheden zich heeft geopenbaard, om niemand geweld te laten aandoen.

Van den 3 Junij. Men verhaalt hier, dat Koning Lodewijk Philips, de menigvuldige verwikkelingen der Europeesche staatkunde moede, en hartelijk wenschende zich meer tot de inwendige belangen van Frankrijk te kunnen bepalen, waaraan hij zich niet genoegzaam kan toewijden, zoo lang de overige politieke vraagstukken niet opgelost zijn, het houden van een Europeesch congres, ter afdoening der nog aanhangige aangelegenheden, zeer doeltreffend zou achten, waartoe men wil, dat reeds vertrouwelijke openingen zouden gedaan zijn. De plaats der bijeenkomst zal dan ongetwijfeld in Duitschland wezen en Aken waarschijnlijk andermaal de Vorsten van Europa binnen hare muren begroeten.

GROOT-BRITANNJE.

LONDEN den 31 Mei.

Het voorbeeld der beide afgestredene ministers *Stanley* en *Graham* is nog door twee andere leden van het ministerie, graaf *Ripon* en de hertog van *Richmond*, gevolgd geworden. Men schijnt een oogenblik bevreesd te zijn geweest, dat ook lord *Brougham* zou afstreden, hetgene met eene geheele ontbinding van het Kabinet gelijk zou hebben gestaan; doch deze vrees is weder geweken. Tijdens het afzenden der laatste berigten waren de verschillende opengevallene plaatsen reeds zoo goed als vervuld; zijnde, naar men algemeen geloofde, de twee belangrijkste daarvan, te weten de betrekkingen van secretaris van Staat voor de koloniën en van eersten lord der admiraliteit aan den heer *Spring-Rice* en lord *Auckland* opgedragen. De ijverige voorstanders van hervormingen in kerk en staat toonen zich over deze beide benoemingen zeer verstoord, meenende zij, dat noch de heer *Spring-Rice*, noch lord *Auckland* genoegzame bekwaamheid voor het hun opgedragen beheer en die kracht van karakter bezitten, welke bij den ingewikkelden staat van zaken in Engeland noodig is. Die partij zou gaarne lord *Durham*, den schoonzoon van lord *Grey*, weder in het bestuur hebben zien komen.

Onder de te Londen aanwezige leden van het Huis der Gemeenten is eene verklaring geteekend, waarin hun wensch te kennen gegeven werd, dat lord *Grey* in het ministerie mogt blijven. Men heeft voor die verklaring 156 ondertekeningen verzameld, en zij is den 29 Mei aan lord *Grey* aangeboden.

— De stoomboot, die het door Don *Pedro* bekrachtigde verdrag omtrent de zaken van het schier-eiland aan boord had, is eindelijk in Engeland aangekomen. Zij brengt tijdingen mede uit Oporto van den 18 Mei, volgens welke de hertog van *Terceira* reeds tot Pernes (bezuiden Thomar) was voortgerukt.

— De voorzitter van de thans ontbondene Fransche Kamer van Afgevaardigden, de heer *Dupin*, bevindt zich thans te Londen en is ten Hove met veel onderscheiding ontvangen.

Van den 3 Junij. Omtrent de verandering van het ministerie is niets officieels te melden. Men verzekert, dat de laatste opgave zeer naauwkeurig is, en verwacht, dat in den geheimen raad, dien de Koning op morgen houden zal, de nieuwe benoemingen hun beslag krijgen en de afstredende ministers hunne zegels aan den Koning zullen terug geven.

Men zegt, dat lord *Mulgrave* zwarigheid maakt, om het amht van postmeester-generaal aan te nemen, dewijl daarbij geene zitting in het Kabinet verbonden is,

waarop zijne vrienden meenen, dat zijne ondervinding hem ten volle aanspraak geeft. Evenwel zou hij verklaard hebben, zijne ondersteuning aan het ministerie van lord *Grey* niet te zullen weigeren.

Nog verhaalt men, dat de heer *O'Ferroll*, die de R.-Katholieke Godsdienst beleeft en door allen, welke hem kennen, zeer geprezen wordt, voor den hem aangeboden post bedankt.

De heer *Spring-Rice*, die voor Cambridge in het Parlement zit, en de heer *Poulett Thompson*, die aldaar Manchester vertegenwoordigt, moeten zich wegens hunne benoeming tot ministers aan eene herkiezing onderwerpen. De eerste, wiens wijze van denken over eene kwestie der Kerk ver is van algemeen bijval bij de kiezers te vinden, loopt groot gevaar van niet herkozen te worden, en de tweede is mede niet zeker van de meerderheid zijner kiezers. Mogten beide of een hunner niet worden ingekozen, zou dit in deze moeilijke omstandigheden als een' noodlottigen slag voor het ministerie van lord *Grey* aangemerkt worden.

Zoo men het gerucht gelooven mag, is lord *Althorp* voornemens, morgen een nieuw adjournement van het Huis der Gemeenten voor te stellen, ten einde tijd te geven tot het herkiezen der ministers, die nu geene zitting in het Huis hebben. Dit zou ondertusschen zwakheid verraden en ongetwijfeld sterke tegenkanting ontmoeten.

Omtrent lord *Durham* zijn de gevoelens verdeeld. Eenigen meenen, dat hij geweigerd heeft deel aan het bestuur te nemen, en anderen zeggen, dat lord *Brougham* hem uit het bewind heeft geweerd. De zwakke staat van gezondheid, om welken zijne lordschap vroeger zijn ontslag gevraagd heeft, kan tegenwoordig geene reden meer zijn, om hem te beletten weder minister te worden.

— De aartsbisschoppen van Canterbury en Armagh hebben, door de overige bisschoppen vergezeld, den 28 l.l., ter gelegenheid van den 69sten verjaardag des Konings, een adres van gelukwensching aan Z. M. overhandigd, in wiens antwoord men de volgende zinsneden bijzonder opmerkte: ik herinner mij, dat gij regt hebt van mij te vorderen, dat ik standvastig ben in het verdedigen der Kerk. Ik ben, door de omstandigheden van mijn leven, zoo wel als door mijne overtuiging, steeds geneigd geweest, om aan de verdraagzaamheid de ruimste grenzen te geven, voor welke zij vatbaar is; maar men moet niet dulden, dat de verdraagzaamheid tot losbandigheid oversla. zij heeft hare bepalingen, die ik verplicht ben en besloten heb te handhaven. Ik ben, uit de innigste overtuiging, aan het zuiver Protestantsch geloof verknocht, hetwelk de Kerk, wier wereldlijk hoofd ik ben, in het land verbreiden en bewaren moet. Nooit zal ik vergeten, zeide de Koning verder, dat de verdediging van de Godsdienst des lands de kroon, die ik nu drage, in mijn geslacht gebragt heeft, en het is mijn stellig voornemen en besluit, deze Godsdienst en de kerk van Engeland en Ierland (dit laatste woord werd met bijzonderen nadruk uitgesproken), wier prelaten ik thans voor mij zie, te handhaven. Indien er in de ondergeschikte bepalingen der kerkelijke verordeningen eenige verbeteringen noodig mogten zijn, hetwelk ik echter zeer betwijfel, dan maak ik staat op de bereidwilligheid en bekwaamheid dier zelfde prelaten, om zulks te verbeteren, en daaraan, vertrouwd ik, zullen zij ter verbetering worden overgelaten, zonder op hun gezag eenige inbreuk te maken. De Koning eindigde deze toespraak met de plechtigste verzekering, dat zijne woorden uit den grond des harte voortkwamen, tot de meer dan gewoon krachtige uiting van welke, als ten aanhoore van allen, hij zich door de omstandigheden gedrongen zag, daar de pogingen van de vijanden der kerk het meer dan ooit noodzakelijk maakten, dat zij, die hunne verplichting jegens die kerk gevoelden, rondhorstig voor hun gevoelens uitkwamen.

FRANKRIJKE.

PARIS den 30 Mei.

In dagbladen van verschillende kleuren wordt stellig aangekondigd, dat de heer *de Chateaubriand* openlijk heeft verklaard, dat hij, indien men hem de waardigheid van Gedeputeerde wilde opdragen, dezelve zoude aanvaarden. — De overeenkomst tusschen de monarchalen en de republikeinen, om elkanderen, bij de aanstaande verkiezingen, tegen de ministeriële hand te reiken, is thans het onderwerp der algemeene gesprekken, en wordt door de bladen, die in den zin van het bewind worden geschreven, hoogelijk gewraakt. De ministeriële meenen steeds, en, zoo het schijnt, op goede gronden, dat zij op nieuw eene afdoende meerderheid zullen bekomen. De liberalen willen dit nog zoo volledig niet erkennen, en wijzen het bewind terug op het voorbeeld van den heer *de Villèle*, welke in 1827 de Kamer der Gedeputeerden niet ontbond, dan nadat hij van de onderscheidene prefekten zeer naauwkeurige en omstandige berigten had ontvangen, volgens welke, bij eene nieuwe benoeming, de oppositie ter naauwernood honderd Gedeputeerden zoude kunnen doen benoemen, doch welke in die verwachting geheel is te leur gesteld.

— In de militaire school van St. Syr hebben wanorden plaats gehad. Men spreekt van de ontbinding derzelve.

— In het noorden van Spanje blijven de zaken genoegzaam in denzelfden toestand. De overheden der Koningin kunnen zich daar doen gelden, waar zij door bajonetten worden beschermd; elders gehoorzaamt men aan de Carlisten. In Pampelona, den zetel van het bewind van Navarre, is de partij der Carlisten zoo sterk, dat het geslacht van het kasteel steeds op de stad gericht is, om, in geval van oproerige bewegingen, dadelijk vuur te kunnen geven. Lieden, welke het tooneel van den opstand hebben bezocht, verzekeren, dat *Zumalcarragay* in Navarre 12,000 man wel georganiseerde troepen heeft, en daarenboven 5000 guerilla's, in benden van 2 a 300 man verdeeld; — dat de landstorm in Biscaye 14,000 man telt, en dat, al ware het, dat Don *Carlos* afstand deed, of in de magt zijner vijanden mogt vallen, de bewoners dier landen zich liever onafhankelijk zouden verklaren, dan zich aan het bewind der Koningin te onderwerpen. — Volgens de laatste berigten, zouden de Christino's weder voordeelen hebben behaald, doch dit vereischt nadere bevestiging.

— De stoomboot *Lord Pembroke*, den 31 Mei van Lissabon vertrokken met eene staatskoerier aan boord, de ratificatie der quadruple alliantie overbrengende, is den 25sten ter reede van Brest voor anker gekomen. Hij bevestigt het bemagtigen van Coimbra en Figueira, en berigt, dat Santarem dringend is ingesloten, alles doende vooronderstellen, dat Don *Miguel* met ettelijke paarden en muilezels in Algarvie zal terug trekken. De zaak wordt als geheel afgedaan beschouwd. Het getal der officieren, die hunne onderwerping komen aanbieden, is zeer aanzienlijk.

(*Journal des Débats.*)

— Het Gouvernement heeft heden avond de tijding ontvangen, dat Don *Miguel* den 18den Santarem had ontruimd, en dat hij met zijn geheel uiteen geslagen leger op Elvas terug trok.

— Een brief van Rijssel, dd. 23 Mei, bij het *Journal de Paris* ontvangen, berigt, dat de met opzigt tot naar Holland gaande Fransche reizigers en naar Frankrijk komende Hollanders weêrzijs, ter uitwisseling hunner paspoorten of binnenlating in de respectieve landen, bestaan hebbende belemmeringen thans wederkeerig zijn opgeheven; zoodat gezegde reizigers wederzijs behandeld zullen worden als de overige reizigers van bevriende natien, en zonder eenige hindernis zich naar de plaatsen hunner bestemming zullen kunnen begeven.

— De heer *Aguado* heeft gisteren langs buitengewonen weg de *Gazette de Madrid* van den 24 Mei ontvangen, het dekreet tot bijeenroeping der Cortès tegen den 24 Julij, en eene algemeene amnestie inhoudende. Deze tijding is niet ter beurt kunnen bekend worden, vermits de koerier eerst na het sluiten derzelve, te 5 uren des avonds, is aangekomen. Waarschijnlijk zal deze tijding heden eene nieuwe rijzing aan de Spaansche fondsen geven. Men moet aannemen, dat de quadruple alliantie zeer veel tot die maatregelen zal hebben bijgedragen. Het tot dusverre door de tegenvoorstellingen der Noordsche Mogendheden in schroom gehouden Spaansche ministerie had de Cortès niet durven bijeenroepen, en alleen door het, ten gevolge van het tusschen de vier Magten gesloten traktaat ontstaan, moreel vertrouwen, heeft het den Noordsche Hoven den handschoen durven toewerpen. Men twijfelt niet, of de gezanten dier Hoven zullen zich voor het oogenblik van daar verwijderen.

— Een brief van Frankfort verzekert, dat de gezanten van Frankrijk en Engeland die stad, uit hoofde der jongste gebeurtenissen, onder hunne speciale bescherming hebben genomen.

— Er is sprake van eene schier algemeene troepenbeweging op al de punten van Frankrijk, ten gevolge der bij het Gouvernement gerezene vrees voor nieuwe republikeinsche zamenspanningen in onderscheidene korpsen der armee.

— De werkzaamheden der commissie voor de Afrikaansche zaken zijn eindelijk heden morgen gesloten. De leden der commissie, met den heer *Decazes* haren president aan het hoofd, hebben zich daarop bij den maarschalk *Soult* vervoeegd. De heer *Decazes* heeft den minister de verzameling der stukken, betreffende haren arbeid, overhandigd, aan welken zij meer dan 60 zittingen heeft besteed. Hij heeft vervolgens den wensch uitgedrukt, dat het Gouvernement ten spoedigste den in het burgerlijk en regterlijk beheer te Algiers heerschenden staat van onzekerheid doe eindigen.

— In de *Madridsche Courant* van den 24sten leest men voorts de volgende berigten; welke de ontruiming van Santarem door Don *Miguel* bevestigen, en zelfs melden, dat de plaats door Don *Pedro's* troepen bezet is:

Generaal *Rodil*, opperbevelhebber der Spaansche troepen in Portugal, was den 20 Mei met zijne geheele magt te Sarceda. Hij heeft er de volgende dépêche ontvangen van den kolonel *D. Ramon Tejero*, zijnen eersten aide-de-camp, welke bij den Portugeschen opperbevelhebber, hertog van *Terceira*, gedetacheerd is.

» Golegana den 18 Mei (te 10 uren des morgens).

Een aide-de-camp van den generaal *Saldanha* is bij den hertog van *Terceira* aangekomen, om hem te melden, dat men, te zeven uren des morgens, begonnen

heeft Santarem te bezetten, zonder eenigen tegenstand van den kant der Miguelisten. Deze laatste met de beide pretendenten namen hunnen weg naar de provincie Alentejo, voornemens, zegt men, zich naar Elvas te begeven.

Men zegt ook, dat de Keizer en deszelfs minister van oorlog bereids te Carajo (Cartaxo) aangekomen zijn. Een brigadier en tweehonderd man ruiters der Miguelistische armee hebben zich zoo even met onze divisie vereenigd. Zij zeggen, en allen, die van Santarem komen, geven ons hetzelfde bericht, dat Don Miguel's troepen gedurig zwakker worden, en dat de demoralisatie zulke vorderingen maakt, dat de Infant weldra niemand anders in zijn gevolg zal hebben, dan de lieden, die het sterkst in zijne zaak betrokken zijn."

De *Gazette de France*, die reeds bij de eerste tijding van het verlaten van Santarem gezegd had, dat Don Miguel en Don Carlos eenen inval in Spanje wilden doen, laat thans, op de mededeeling der hovenstaande berichten, dit artikel volgen:

"Dus zou de ontruiming van Santarem veeleer het gevolg van eenen krijgsweging, dan dat van eenen aftogt schijnen te zijn; want niets kondigt aan, dat de Pedroistische troepen van dien kant eenen aanval gedaan hadden. Overigens zullen wij weldra weten, wat wij te denken hebben omtrent de verdere oogmerken van Don Miguel, die, ware hij in den wanhopigen toestand geweest, welke deze dépêche onderstelt, de voorstellen, door Engeland in naam der Mogendheden, tekenaren van het viervoudige verbond, aan hem gedaan, zou aangenomen hebben. Men is dus gedwongen, wil men zijn besluit, om Santarem te ontruimen, begrijpen kunnen, te gelooven, dat hij, even als de vroegere brieven uit Madrid het aankondigden, eenen inval in Spanje wil doen."

De *Constitutionnel* behelst het volgende: » De ligging van het eiland Samos, tusschen Turkije en het nieuwe koninkrijk van Griekenland, heeft aanleiding gegeven tot onderhandelingen, welke voor de Samiërs geen gunstigen uitslag schijnen gehad te hebben. In een algemeene vergadering, in de maand Februarij gehouden, beantwoordden zij de beloften en bedreigingen, welke hun gedaan waren, bij het te nemen besluit, om hun eiland te verlaten en zich in het vrije Griekenland neder te zetten, liever, dan zich te krommen onder het juk, waarvan zij, even als de overige kinderen van *Hellas*, dachten verlost te worden. » Als waardige afstammelingen van *Pythagoras*, » zeide een hunner in die vergadering, » zullen wij, even als hij, de dwingelandij ontvloden, en op de rotsen van Attika of Laconie en onder het bestuur der wetten regten gaan zoeken, waarop wij om langdurige en roemvolle tegenspoeden aanspraak hebben."

De Samiërs hoopten, dat de Sultan wegens dit besluit zijne plannen zoude laten varen, en het vooruitzicht van slechts een verlaten eiland te zullen kunnen bezetten, zoo wel de Grieksche rāja's als de Turken zou weerhouden, om de huizen en de onbebouwde landerijen der arme landverhuizers te gaan koopen. Zij hoopten op de medewerking der drie Mogendheden, welke zij hun plan medegedeeld en het lot van hun vaderland toevertrouwd hadden; zij schijnen echter door haar verlaten te zijn. Het blijft den Sultan vrijstaan, om het eiland weder onder zijne heerschappij te brengen, en men verzekert, dat een gedeelte zijner vloot reeds den 15 April l. l. onder zeil is gegaan, om het eiland Samos te blokkeren.

Turkije heeft er misschien minder belang bij, om een landstreek, welke haar gehoorzaamheid weigert, weder onder haar gebied te brengen, dan om een reden te hebben tot een wapening, welke zij vervolgens ter bereiking van geheime oogmerken kan dienstbaar maken. De desertie van *Osmán-pacha*, admiraal van de Egyptische vloot, en de verstandhouding, welke de divan in de armee van *Mehemed-Ali* schijnt te bezitten, hebben, zegt men, voor *Mahmoud* het uitzicht geopend, om zijne nederlagen te wreken en de landstrekken te heroveren, welke hij aan den Egyptischen Onderkoning heeft moeten afstaan. Onze ambassadeur zal de gangen van den divan zeker wel gadeslaan, en men moet hopen, dat de Fransche regering, in geval van eenen nieuwen worstelstrijd tusschen Egypte en Turkije, zich niet andermaal door de gebeurtenissen zal laten verrassen.

De onderwerping van het eiland Samos aan de Porte is misschien thans reeds werkstelligd. De edele zaak, welke Engeland en Frankrijk zoo lang verdedigden, heeft voor de diplomatie van het Petersburgsche kabinet moeten onderdoen. Maar, na door alle mogelijke middelen de regering van *Mehemed-Ali* ondersteund en ons bijverdiend te hebben, om met hem de voor ons belang zoo nuttige staatkundige en handelsbetrekkingen te onderhouden, zullen wij gewis ons werk niet laten varen en de omverwerping aanschouwen van een Mogendheid, welke wij op onze zijde behoeven te hebben, daar zij ten sterkste de plannen dwarsboomt van de Mogendheden, welke tegen ons overstaan."

Van den 2 Junij. De gezant van Engeland heeft gisteren, ter gelegenheid van het geboorte-herjaarsfeest van Koning *William IV*, een diplomatiek diner gegeven. Omstreeks den avond zijn er gaauwdeieven in de tuinen van het gezantschaps-hotel binnengeslopen, die, onder begunstiging van het feestgewoel, goeden buit meenden te maken; zij zijn ontdekt geworden, edoch gevlugt, zonder dat men hen is kunnen op het spoor komen.

De generaal *Lafayette* is begraven in den tuin van het huis no. 15, in de straat Picpus. In dit huis is thans een jonge juffer-kostschool gevestigd, die door nonnen van het H. Sakrament wordt bestuurd.

Om op de plek te komen, waar het overschot van den generaal *Lafayette* is neergelegd, gaat men een groote plaats over, en komt men op een wijde vlakte, ten zuiden bepaald door een prachtige dreef van lindeboomen; deze gaat men door tot bijna aan haar uiteinde, waar men een kleinere laan inslaat, die tot voor de poort van het Picpus-kerkhof voert.

Dit kerkhof heeft tien ellen breedte op vijftig ellen lengte; een laan scheidt het in tweeën. Rechts en links van die laan ziet men een honderdtal grafsteden, aan even zoo vele families behoorende: men onderscheidt er enkele schoone lijkgesteenten.

Het graf der familie *Lafayette*, hetwelk het eenvoudigste van allen is, ligt geheel het laatst op den achtergrond van het kerkhof, en den hoek, dien gevormd wordt door de zamenkomst der muren aan de zuidzijde. Twee ongemeen eenvoudige lijkgesteenten doen zich opmerken; de eerste heeft geen erlei opschrift: het dekt de asch van mevrouw *Lafayette*; onder den tweeden steen rust *Virginie Lafayette*, dochter des generaals en echtgenoot van den heer *Lostryrie Dusailont*, zoo als zulks het opschrift vermeldt.

Naast aan het lijkgesteente van mevrouw *Lafayette* is de generaal begraven. Een kleine plattegrond van versch omgeschudde aarde eenen bijzondere kleur duidt aan, dat daar alles ligt, wat ons overblijft van den eerbiedwaardigen burger, welken Frankrijk heeft verloren.

De aarde, van welke de plattegrond is gevormd, is uit Amerika aangebragt.

BELGIE.

ANTWERPEN den 1 Junij.

Het *Journal d'Anvers* behelst het volgende artikel: Sommige dagbladen trachten een tweede editie te geven van het toch zoo voldoende gelogenstraft bericht van eenen opstand op Sumatra. Vooral onderscheidt zich te dezen natuurlijkerwijze *l'Emancipation*, de ongelukkige uitvinder der eerste Jobstijding. Ditmaal wordt de uitdrijving der Hollanders van Sumatra aangekondigd op het gezag van eenen uit Londen aan een Duitsch dagblad geschreven brief. Wij zullen geen tijd verspillen met deze nieuwe mystificatie ernstig te wederleggen, en slechts aanmerken, dat, indien werkelijk uit Londen zoodanige brief geschreven is, zulks alleenlijk door mijnheer van de *Weijer* kan zijn gedaan, aan wien, zoo men weet, speciaal de zorg is opgedragen, om nopens de Hollandsche koloniën valsche tijdingen te verspreiden, en die, men kan het niet vergeten hebben, zijne diplomatieke loopbaan zoo schitterend opende met de onbetaalbaar heerlijke mystificatie van het door de Belgen veroveren van Batavia. De diplomatieke goochelaar, ditmaal minder gelukkig geïnspireerd, zal op den inval zijn gekomen, om het zoutelooze geregt op te warmen, hetwelk onderdaags door het dagblad der *Place-Verte* is opgedischt geworden.

Van den 2den. Ons *Journal du Commerce* berigt het volgende:

Uit Brussel meldt men, dat het aldaar verschijnende dagblad *l'Emancipation* in het openbaar bij licitatie zal worden verkocht; de provisionele toewijzing zal plaats hebben op Dingsdag, den 19den, en de definitieve verkoop den 24 Junij, ten gevolge van een arbitraal vonnis, gewezen tusschen eenigen der eigenaars van dat dagblad.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 1 Junij.

Bij besluit van den 30 Mei j. l., heeft Z. M. den luitenant-generaal van den Bosch, oud commissaris-generaal van Nederlandsch Indië, benoemd tot minister van koloniën.

Men meldt uit Berlijn, dat HH. KK. HH. de Prins en Prinses *Albert van Pruisen* zich tegen het einde van Junij naar Pymont, en vervolgens naar het Loo zullen begeven.

Naar men verneemt, zullen de reizigers, welke zich naar Pruisen begeven, ter voorkoming van oponthoud, op hunne passen den weg moeten aanduiden, welken zij wenschen te volgen, of de stad opgeven, welke zij voornemens zijn te bezoeken, en zullen deze passen, wat Oud-Nederland betreft, door den Pruisischen gezant te 's Gravenhage dienen te worden gevisceerd.

Van den 2den. Heden is alhier bij trommelslag aangekondigd, dat de werving voor de koloniale troepen steeds voortduurt, en alle personen van 18 tot 24 jaren oud, gediend of niet gediend hebbende, zich daartoe bij het plaatselijk commandement kunnen aanmelden.

Naar men verneemt, wordt de heer *Verstolk van Soelen* in de tweede helft dezer maand in de residentie terug verwacht; Zijne Exc. zoude zich thans op eenen uitstap naar Presburg bevinden.

Van den 3den. Z. M. bevindt zich bij voortdurend in deze residentie. Heden heeft Hoogstdezelve een bijzonder gehoor verleend aan Z. Exc. den heer van den Bosch, laatstelijk tot minister voor de koloniën benoemd.

Z. M. de Koning heeft bij een onlangs genomen besluit bepaald, dat de pakketvaart op de Westindien zal worden opgeheven en buiten werking gebragt.

Gisteren nacht is uit Weenen in deze residentie aangekomen de graaf van *Ben-tinck*, met het overbrengen van dépêches voor ons Gouvernement belast. Volgens door hem medegebragte berichten, zal de baron *Verstolk van Soelen*, wiens terugkomst tegen het einde van deze maand was aangekondigd, nog vooreerst aldaar verblijven.

Zijne Hoogheid de hertog van *Saksen-Weimar* heeft Vrijdag laatstleden, ter gelegenheid van zijnen verjaardag, een feest gegeven, hetwelk, behalve door een aantal aanzienlijken uit deze stad, ook door HH. KK. HH. Prins en Prinses *Frederik der Nederlanden* is bijgewoond. Tot dat einde was een met smaak ingerichte tent in het duin opgeslagen en is des avonds een fraai vuurwerk afgestoken geworden.

Binnen weinige dagen wordt, na een verlof van twee jaren, alhier terug verwacht Z. E. de baron de *Selby*, buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister van het Deensche hof in deze residentie.

BREDA den 31 Mei.

Men maakt hier vele toebereidselen voor het kamp, hetwelk in dit schoone seizoen vele nieuwsgierigen bijeen trekken zal; reeds zijn er verscheidene tenten in de heide opgeslagen, zoowel voor koffijhuizen, restaurateurs, enz., als voor gemakkelijken, waaronder de Hoogduische opera onder directie van den heer *Dessaur* uitblinkt. Ook verneemt men, dat de heer *Baptiste Loisset*, die zich thans met zijn gezelschap op de Dordrechtse kermis bevindt, na afloop derzelfde, binnen deze vesting eenige voorstellingen geven zal. Wij twijfelen niet, of deze kunstenaar, van wiens talentvol gezelschap geheel Europa spreekt, zal ook bij ons veel bijval genieten; onze stad is door haren staat van beleg sinds lang van dergelijke vertooningen verstoken geweest, en het is aan de vaderlijke voorzorg van den opperbevelhebber dezer vesting, dat wij deze uitspanning verschuldigd zullen zijn.

's HERTOGENBOSCH den 2 Junij.

Mogten wij, in ons no. van Vrijdag l. l., de regtmattige hulde toebrengen aan de officieren en manschappen van het garnizoen, voor de orde, bereidvaardigheid en beleid, door hen, bij den plaats gehad hebbenden brand, in de loodpleetrij van den heer *F. G. van den Bogaert*, alhier aan den dag gelegd; niet minder lof hebben bij die gelegenheid verdiend de heeren van der *Linden* en *Peperkamp* en de eerste luitenant *Te Water*, welke met hunne onderhebbende kompaniën transport-trein, hospitaal-soldaten en werklieden, welke niet tot het garnizoen behooren, dadelijk zijn toegesnel, en niet alleen tot behoud der naastbij gelegene woningen, maar tevens veel tot blussching van den brand in de fabriek hebben bijgedragen. Moetende wij tevens eervolle melding maken van den tweeden luitenant *H. Zeper*, van het eerste bataljon, eerste afdeeling *Vriesche* schutterij, in kantonnement te Schaijk, die, ofschoon vermoeid van de reis, zich door beleid en ijver heeft onderscheiden, hebbende overigens eenige vrouwen dezer stad, en inzonderheid *M. Hexmans*, uit de Marktstraat, zoo door onophoudelijk te pompen als water aan te brengen, en zulks tot laat in den nacht, zich allerverdienstelijkst gedragen.

HAARLEM den 2 Junij.

Bijzondere brieven uit Parijs, van den 30 Mei, melden het navolgende:

Aller aandacht is thans op Engeland gevestigd, ter zake van de tweedragt tusschen de ministers daar te lande, wegens de kerk in Ierland, — een tweedragt, welke het bewind van Frankrijk niet dan onaangenaam kan zijn, als bevorderende de belangen der Tory's, welke geene gelegenheid laten voorbij gaan, om de alliantie van Frankrijk met Engeland te verbreken. Men vleit zich echter ten hove, dat, zoo er een verandering van het bewind moet plaats hebben, dezelve in 't belang zal zijn der liberale beginselen, en Koning *William* zich gedrongen zal vinden, om de uitsluitende partij der anglicaansche kerk andermaal voor 't hoofd te stooten.

Het terug roepen van prins *Lieren*, als Russische ambassadeur, trekt almede de aandacht tot zich, omdat Rusland niet ligtvaardig tot dergelijken maatregel overgaat. Men houdt het hier voor uitgemaakt, dat de genoemde ambassadeur steeds naauwe betrekkingen met de Tory's heeft onderhouden, en, in stede van het voorbeeld van graaf *Pozzo-di-Borgo* te volgen, zich niet genoeg met lieden van een tegenovergestelde denkwijze heeft bezig gehouden, ten einde te beter van den staat van zaken te worden onderrigt, om aan zijn Gouvernement de meest geschikte maatregelen te kunnen voordragen, om de Fransch-Engelsche alliantie te belemmeren. Dit is zeker, dat de heer *Medem*, welke vooreerst prins *Lieren* te Londen gaat vervangen, een kwekeling is van graaf *Pozzo*, en zijnen meester eere aandoet.

Ofschoon de Fransch-Engelsche alliantie bestaat, is echter het handelsverbond tusschen Frankrijk en Engeland, 't welk door prins *Talleyrand* was ontworpen, om die alliantie te bevestigen, nog niet tot stand gebragt. Eigenbelang van sommige gedeputeerden schijnt de zaak te hebben bemoeijelijk, en men meent, dat wellicht de aanstaande verkiezingen eenige verandering in dat opzigt zullen kunnen te weeg brengen.

De gestrenge maatregelen van den Spaanschen minister *de la Rosa*, tegen de in Spanje berelende vrijheid der drukpers, vinden hier weinig bijval, en doen vooronderstellen, dat deze minister eerlang het veld zal moeten ruimen. — Men houdt het er voor, dat de zaken van Don *Miguel* terug gaan, en dat hij weldra van de zijde van Elvas door Spaansche troepen zal worden bestookt. — De Zwitsersche aangelegenheden geven nog aanleiding tot tweespalt, doch desangående zijn de meest dringende bezwaren vooreerst uit den weg geruimd."

Een wetenschappelijk genootschap te *Singapore* zond in de lente van 1832 een expeditie naar *Nieuw-Holland*, die den 10 April aan de noordkust der *Rafflesbaai* landde, en, na een binnenlandsche rondreis van twee maanden, een kolonie van 300 zielen ontdekte, uit Hollandsche afstammelingen bestaande, die, vóór meer dan 170 jaren, op de kusten van *Nieuw-Holland* schipbreuk leden.

In *Hampstead Cottage* in Engeland leeft nog in h. hoeflijgen toestand de 93jarige Miss *CROMWELL*, laatste en eenige afkomeling van het geslacht des wereldberuchten *Protectors*. Met haren dood sterft de naam van *CROMWELL* voor eeuwig uit.

AMSTERDAM den 2 Junij. Op heden is, door de welc. w. en eerw. heeren Predikanten en Ouderlingen der Nederduitsche Hervormde Gemeente alhier, ter vervulling der vacature van een predikantsplaats, veroorzaakt door het overlijden van den welc. w. zeer geleerden heer *Dirk Cornelis van Voorst* en het bedanken van ds. *Hendrik Jan Spijker*, uitgebragt de volgende nominatie. Zest: Ds. *Hubert Philippus de Kanter*; predikant te Brielle; *Joan Frederik Asma*, pred. in de Rijp; *Jan Overman*, pred. te Schiedam; *Hendrik Johannes van Hoorn*, pred. te Amersfoort; *Petrus Arnoldus Conradus Hugenholtz*, pred. te Dokkum; *Arnoldus Hoffmann*, pred. te Velzen. Drietal: Ds. *Jan Overman*, *Hendrik Johannes van Hoorn* en *Hubert Philippus de Kanter*.

Bij de achtentwintigste uitloting, den 2 Junij te 's Gravenhage gedaan, zijn ter aflossing aangewezen de volgende nummers der Obligatiën (Oorlogslasten), rentende 5 pCt., voortgesproten uit de wet van November 1830 (*Staatsblad* no. 81), te weten:

No.	381	1971	4057	6524	8495	10216	11895	12630
	426	2543	4229	6910	8743	10268	12014	12895
	585	2779	4751	7033	8849	10854	12074	13323
	899	2861	4785	7301	9031	10893	12067	13444
	930	2994	4979	7621	9095	10911	12069	13495
	1005	3005	6156	7630	9359	10953	12107	13623
	1180	3234	6188	7666	9483	11217	12257	13833
	1279	3322	6405	7912	9535	11319	12372	14126
	1791	3846	6455	8002	9825	11527	12466	14819
	1848	4033	6513	8360	10080	11598	12603	14881

GEWONE BESLOTENE VERGADERING VAN HET DEPARTEMENT *GRO-NINGEN* der Maatschappij: *Tot Nut van 't Algemeen*, op Woensdag, den 11 Junij 1834, des avonds te 7 uren, ter gewone plaats. — Raadpleging over de *Punten van Beschrijving en Conceptwetten der Maatschappij*.

Namens het Bestuur:

L. B. LOHMAN, *Secrets. van Best.*

** Op AANZOEK, zullen de *STEIJRSCH-ALPENZANGERS*, op Zaterdag, den 7 Junij 1834, ten Huize van den Kastelein DE WEERD, buiten het Kleine Poortje, hun laatste CONCERT geven, en tevens tot besluit het *STEIJRSCH-LEPELSPEL* uitvoeren. — De aanvang te 7 uren. — De Entree is 50 Cents. — De Biljetten zijn te bekomen ten Huize van de Wedw. WILKENS, in het Logement de *Gouden Zon*, in de Oosterstraat.

** Op ZONDAG, den 8 Junij 1834, GEWONE MUZIK in de SOCIETEIT DE UITSPANNING.

